

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۸ نومبر ۲۰۲۲

"دیگش نداره اشکنه*، گوزش درختاره میشکنه**"

یکشنبه - ۰۶ قوس ۱۴۰۱ - کابل: روز گذشته یکی از دوستان مشفق، پلاکارتی را فرستاده بود با عکس "ذبیح الله مجاهد" سخنگوی نظام ملاسالار که در ذیل آن از قول "مجاهد" نوشته شده بود: "ما به خاطر نقض حقوق بشر در

ایران، تصمیم داریم آن کشور را تحریم نمائیم". در یادداشت امروز بحث کوتاهی در همین زمینه داریم:

هرگاه "مجاهد" پر روئی، دیده درائی و بی حیائی را تا آنجا رسانده باشد که واقعاً چنین جملاتی را گفته باشد و کسانی خواسته باشند از این طریق آن "بنده طلا" را زیر لت و کوب قلمی بفرستند، چنین اتخاذ موضعی شامل دو بخش می باشد. یکی نقض حقوق بشر در ایران و دیگری تحریم آن کشور توسط طالبان.

۱- از آنجائی که سخنگویان خرد و بزرگ نظام ملاسالار، هر زمانی که خواسته باشند از حقوق بشر، حقوق زنان و حقوق و آزادیهای دموکراتیک جامعه صحبت نمایند، "پندک اسلامی" را نیز با آن گره زده دم از حقوق بشر اسلامی، حقوق و آزادیهای زنان در چوکات اسلام و به همین سان حقوق و آزادیهای جامعه در چوکات اسلام صحبت می نمایند، من نتوانستم بفهمم که منظور "مجاهد" از نقض حقوق بشر در ایران چیست؟

آیا منظور، باز بودن مکاتب نسوان و اجازه تحصیل و کار در تمام ساحات برای آنان است و این حرکت را با "پندک اسلامی"، مبین نقض حقوق بشر اسلامی می دانند؟ آیا عقب نشینی های متواتر آخوند های ایران را در قبال خواسته های بحق مردم در تمام زمینه های زندگی علمی و عصری به خصوص تکنیک معاصر، خلاف "چوکات اسلام" می دانند؟ و یا برداشت آنها هم از حقوق بشر همان است که بقیه جهان از آن می فهمند.

هرگاه منظور همان باشد که جهان از آن مفاهیم درک می نماید، بهتر است "مجاهد"، کورخود و بینای مردم نباشد. چه علی رغم آن که رژیم ولایت فقیه در نقض حقوق بشر و سلب آزادیهای طبیعی و اجتماعی زنان در سطح جهان از خود ریکارد داشت، این واقعیت را نیز باید در نظر بگیریم که با گماشته شدن طالب به حاکمیت و ایجاد نظام ملاسالار، از ریکارد دیگر اثری باقی نمانده، طالب در بازه زمانی ۱۵ ماه، چنان فاصله های را پیموده است که رژیم ولایت فقیه در ۴۳ سال گذشته که چه، در ۴۳ قرن بعدی نیز بدان دست نخواهد یافت. بحث در مورد نقض حقوق بشر را با ذکر یک جمله "کارنامه طالب و نظام ملاسالار در این زمینه ننگین تر و سنگین تر از هر رژیم ضد مردمی من جمله رژیم ولایت فقیه می باشد" خاتمه می بخشم.

۲- و اما در مورد دوم که عنوان مطلب را به ارتباط با آن نگاشته ام.

سیاست تحریم که در عصر حاضر به خصوص بعد از جنگ جهانی دوم و سلطه کامل اقتصادی امپریالیسم امریکا بر جهان در کنار سلطه نسبی سیاسی - نظامی آن، رویدست گرفته شده، تا هنوز آن قدر کارائی نداشته که "ملاخور" هم شده باشد.

این سیاست تا حال اصولاً از جانب قدرت های برتر اقتصادی، علیه کشور ها و قدرت های ضعیفتر، جهت به زانو در آوردن آنها اعمال شده است. نه این که یک کشور ضعیف، گرسنه و گدا، بخواهد کشور های ثروتمند و مقتدر را تحریم نماید. چنین ادعائی بدان می ماند که یگ گدا در عین حالی که برای گدائی در کنار سرک نشسته و با هزار ناله و زاری طالب کمک می نماید، بگوید من پولدار ها را تحریم می نمایم یعنی دیگر از آنها پول نمی گیرم.

برای این که بدانیم چه کسی می تواند کس دیگری را تحریم نماید، حتمی نیست که فاکولته اقتصاد خوانده باشیم و بر روابط اقتصادی بین افغانستان تحت سیطره نظام ملاسالار و ایران تحت سیطره رژیم ولایت فقیه اشراف داشته باشیم. هریک از ما می توانیم همین اکنون در همین شهر کابل، بوتهای خود را پوشیده به اولین دکان نزدیک خانه ما مراجعه نموده و اجناس آن دکان را ببینیم که ساخت کجاست. هرگاه برادر بزرگ ایران یعنی چین را به حساب نیاوریم، بقیه اجناس یا ساخت پاکستان و یا ساخت ایران. حال این تناسب را در دکانهای ولایت غربی هم سرحد با ایران از هرات شروع الی قندهار و زابل اصلاً نمی خواهم در نظر بگیرم که با تأسف به حساب اجناس موجود هیچ مغایرتی با یک دکان در سراسر ایران ندارند.

نظام ملاسالاری که تا هنوز "سوزن" ساخته نمی تواند تا خشک پاره رهبرش را با آن بخیه زند، به یک لیتر تیل و چند متر مکعب گاز وارداتی از ایران و یا کشور دیگری شادی مرگ می شود و مجموع نمایشگاه تولیدات داخلی آن را چند دست لباس مهره دوزی شده و چند بوتل عسل می سازد که اگر آن مهره ها و بوتل ها هم از خارج نیابند، برای آرایش البسه و عرضه عسل می باید از خر مهره ها و ظروف ساخت استالف کاربگیرند؛ می آید ایرانی را تحریم می نماید که همین اکنون درون و راکت به کشوری مانند روسیه صادرات دارد، طیارات "فانتوم" را نه تنها ترمیم بلکه از نو تولید می کند و از همه بالاتر قادر شده است تا به تولید اورانیوم با خلوص ۶۰ درصد دست یابد و ...

حال که دیگ مجاهد ندارد اشکنه مگر می خواهد با گوزش درختها را بشکند، تنها صادراتی که نظام ملاسالار به ایران دارد و می تواند آن را تحریم کند، دو چیز است. پناهجو و مواد مخدر. اطمینان دارم که رژیم ولایت فقیه بابت آن دو تحریم یعنی ممانعت از ورود سیل پناهجو به ایران و صدور مواد مخدر به آن کشور، نه تنها زیاد ناراحت نخواهد شد بلکه سیاستمدان هم خواهد گردید.

هموطنان گرامی!

این آرزوی هر هموطن ماست که کشور ما بر مبنای تولیدات داخلی به چنان رشد اقتصادی- نظامی و سیاسی دست یابد که نه تنها مقابل همسایگان، بلکه مقابل تمام جهان حرفی برای گفتن داشته باشد. مگر این را هم می دانیم که برای رسیدن به چنان جایگاهی در گام نخست ناگزیر، می باید زنجیر های اسارت جهلی را که طالب و نظام ملاسالار بر دست و پای هموطنان ما بسته اند در هم دریده، نظام ملاسالار را با سخنگویانش به زیاله دان تاریخ بفرستیم تا با حرفها و ادعا های احمقانه شان بیشتر از این ما را شرمند نسازند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!

*- اشکنه- نوع غذای ارزان قیمت و فقیرانه کابلی که "پیاه کشته و یا پیاه اشتق" نیز نامیده می شود

** - گویش ضرب المثل طعنه آمیز کابلی: "دیگش ندارد اشکنه، گوزش درختها را می شکند"